

משנה - יבמות

פרק ב - משנה ח

מצוה בגדול לַיָּבָם. וְאִם קָדָם הַקָּטָן, זָכָה. הַנֹּטֵעַן עַל הַשִּׁפְחָה וְנִשְׁתַּחֲרָרָה, אוֹ עַל הַנְּכָרִית וְנִתְגַּיְרָה, הָרִי זֶה לֹא יִכְנוּס. וְאִם כָּנַס {לה} אֵין מוֹצִיאִין {ליו} מִיָּדוֹ. הַנֹּטֵעַן עַל אִשְׁתּוֹ אִישׁ, וְהוֹצִיאוּהָ מִתַּחַת יָדוֹ, אֶף עַל פִּי שְׂכָנָס, יוֹצִיא:

פרק ב - משנה ט

הַמְּבִיא גֵט מִמְדִּינַת הַיָּם, וְאָמַר בְּפָנָי נִכְתַּב וּבְפָנָי נִחְתַּם, לֹא יִשָּׂא אֶת אִשְׁתּוֹ. מֵת, הַרְגָתוֹ, הַרְגָנוּהוּ, לֹא יִשָּׂא אֶת אִשְׁתּוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הַרְגָתוֹ, לֹא תִנָּשֵׂא אִשְׁתּוֹ. הַרְגָנוּהוּ, תִּנָּשֵׂא אִשְׁתּוֹ:

פרק ב - משנה י

הַחֲכָם שָׂאָסַר אֶת הָאִשָּׁה בְּנֶדֶר עַל בַּעְלָהּ, הָרִי זֶה לֹא יִשָּׂאָנָה. מֵאָנָה, אוֹ שִׁחְלָצָה בְּפָנָיו, יִשָּׂאָנָה, מִפָּנָי שֶׁהוּא בֵּית דִּין. וְכָלֵן שֶׁהָיָה {מב} לָהֶם נָשִׁים, וְמֵתוּ {מג}, מִתְרוֹת לְנִשְׂאָ לָהֶם. וְכָלֵן שֶׁנִּשְׂאוּ לְאַחֵרִים וְנִתְגַּרְשוּ אוֹ שֶׁנִּתְאַלְּמוּ, מִתְרוֹת לְנִשְׂאָ לָהֶן. וְכָלֵן מִתְרוֹת לְבָנֵיהֶם {מה} אוֹ לְאֲחֵיהֶן: